

EDITORIAL

UN NUEVO PASO EN NUESTRA HISTORIA

La historia de L'Hospitalet ha estado siempre unida a la actividad industrial. Desde la construcción del Canal de la Infanta, en 1819, la ciudad ha experimentado un desarrollo que ha desembocado en el municipio de las dimensiones que hoy conocemos. El paso de la agricultura a la industria textil, las fundiciones y las tejedorías y el proceso para separar el tejido industrial del residencial han marcado transformaciones importantes en nuestra historia. Y ahora, estamos experimentando otro gran cambio: el aumento del sector terciario que hoy copa la actividad económica de L'Hospitalet. Servicios no sólo para el propio municipio, sino también para el entorno. La ciudad reúne condiciones para ello con sectores industriales urbanizados, con todos los servicios y en una situación estratégica inmejorable. Más de un millón setecien-

tos mil metros cuadrados de suelo industrial cerca del puerto, del aeropuerto, y de una importante red de comunicaciones terrestres. El espacio ideal para la ubicación de una nueva industria, no contaminante y acorde con el entorno, ideal para las grandes empresas de servicios. Los sectores industriales de L'Hospitalet, sobre todo Granvia Sud y Pedrosa que aún están en pleno desarrollo, deben ser el motor de nuestra economía y, a la vez, punto de referencia de la ciudad.

En esta idea se enmarca el proyecto para dignificar el tramo de la Gran Vía que atraviesa L'Hospitalet y que sirve de puerta al área metropolitana y Barcelona. Convertirla en una vía urbana, polo de servicios para la industria y los ciudadanos del espacio metropolitano y de Catalunya. La apuesta de la Fira para construir el recinto Montjuïc 2/L'Hospitalet en Pedrosa o la de Samsung para instalar en Granvia Sud sus oficinas comerciales responden a esta idea que poco a poco veremos hacerse realidad.

GORNAL I BELLVITGE, MÉS UNITS

El traçat ferroviari és un dels problemes que L'Hospitalet ha heretat del passat. Vies que creuen la ciutat i separen els barris entre si. Aquest és el cas de la línia de Renfe que travessa el districte sisè de la ciutat i que ha fet sentir-se allunyats, tot i la seva proximitat, els barris de Gornal i Bellvitge. El ministre Josep Borell, durant la seva visita a L'Hospitalet, va deixar clar que soterrar les vies fèrries seria una tasca de tal cost econòmic que resulta inviable. D'aquí, el compromís per remodelar i millorar a curt termini els passos que superen les vies. El cas de l'abaixador del Gornal és un bon exemple del que es pot fer ara per pal·liar el problema del tren a la ciutat. Si més no, fins que es pugui trobar una solució definitiva dins el pla de remodelació de la xarxa de rodalies de Renfe, un pla en el que L'Hospitalet també hi podrà dir la seva.

CIUTADANS

L'HOSPITALET publica a cada número l'opinió d'alguns dels nostres conciutadans a l'entorn dels temes més diversos. Els entrevistats, als quals agraïm la seva col·laboració, són triats a l'atzar.

Ángel Almentero
jubilat

El parc està molt bé, eren necessàries zones verdes entre aquests barris. A més, només hem de veure el que hi havia en aquesta part de la ciutat i el que hi ha ara. Però la meva denúncia és sobre el vandalisme que existeix. Fa pocs dies que l'hem inaugurat i ja hi ha tot de pintades per les parets. Hauria d'haver-hi més vigilància.

Jerónimo Torrent
jardiner del parc

Aquest nou pulmó per a L'Hospitalet és fantàstic. Les plantes estan molt ben cuidades però al mateix temps la gent les maltracta, igual que les papereres i els bancs. A més cal parlar dels gossos que són el perill número u del personal de manteniment del parc, ja que els seus amos no són conscients de la necessitat de recollir el que deixen.

Manuela González
mestressa de casa

Per als barris de Can Serra i La Florida era especialment necessari aquest parc, però ara cal que entre tots el cuidem i especialment les persones que tinguin gossos, perquè a vegades penso que el parc l'han fet per als animals i no per a les persones. Caldria més vigilància i al mateix temps més consciència ciutadana.

David Cañero
estudiant

Em sembla perfecte disposar d'un parc al mig d'una ciutat tant densament poblada com la nostra. Jo l'utilitzo sovint, sobre tot per córrer i fer esport. Però és una llàstima que, quan encara pràcticament no l'hem estrenat, ja hi hagin grafitis i el pitjor és que, tot i que es netegin les parets, tard o d'hora tornaran a estar igual.

Què opina del parc metropolità de Les Planes?

LA FIRMA

Josep Lluís Carod-Rovira
Portaveu d'Esquerra Republicana de Catalunya al Parlament

L'HOSPITALET, FRONTERA I IDENTITAT

Nascut al port de Cambrils, al costat de L'Hospitalet de l'Infant, més endavant vaig descobrir que n'hi havia un altre, immensament més gran, a tocar de Barcelona. I vaig anar adonant-me que aquesta circumstància -la proximitat amb la capital del país- tenia, a més d'avantatges clars, inconvenients no menys evidents. El creixement imparable de Barcelona, en una extensió de gran modèstia territorial, va estendre's, a través d'un continuum humà i urbanístic, cap a L'Hospitalet, formant un tot homogeni on no sempre era possible de destriar-ne, clarament, la fesomia municipal. Crescudia, doncs, a l'ombra del gegant barceloní, L'Hospitalet es troba encara, segurament, en plena batalla per aparèixer a la llum del sol, tal com és, per tal de guanyar la identitat pròpia i trobar uns senyals específics amb els quals reconèixer-se ella mateixa i ser reconeguda pels altres. Indestriable de la capital nacional, amb els carrers de la qual es confon i la confonen, L'Hospitalet, oficialment al Barcelonès, és també del tot inseparable de les poblacions veïnes, al Baix

Llobregat, a les quals està unida per la història i per la geografia. Aquesta situació de frontera i, alhora, de barreja, no és, però, només física. D'ençà de les obres del Metro i de l'Exposició Universal, onades immigratòries van fer de L'Hospitalet la seva ciutat i van aportar-hi, doncs, amb la nova gent, nous accents i nous costums. Els de soca-rel i els nouvinguts, tenen, però, la mateixa batalla a guanyar: la de la identitat local. Una identitat que ha de fer-se, amb tolerància i respecte, a partir de la realitat plural actual, però també sobre la base d'una catalanitat irrenunciable. La catalanitat que pregonen els seus topònims (La Torrassa, Collblanc, Pubilla Casas...) La catalanitat que expressen fills seus tan il·lustres -tot i que públicament no se'n recordi el lloc de naixença -com l'escriptor i editor Josep Janés i Olivé, el músic Antoni Ros Marbà o l'actriu Núria Espert. En definitiva, aquella catalanitat hospitalària que ha convertit L'Hospitalet en la tercera ciutat més poblada dels Països Catalans, rera Barcelona i València.

L'Hospitalet

Edita:

Ajuntament de L'Hospitalet
Tel. 402 95 90

Direcció:

Cristina Sánchez

Redacció:

Rosa Salguero
Enrique Gil (esports)

Fotografia:

Imacna S.C.P.

Disseny i maquetació:

E. Ortiz

Infografia:

G. Fernández

Disseny capçalera:

Gabinet de Comunicació i Imatge

Imprimeix:

C. G. Canigó S.L.

Tiratge:

100.000 exemplars

D.L. 36444-94